HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שאינו יוצא מידי דופנו לעולם. תימה להדיינהו לכשמוע כדאמר פ' דס חטאת בזבחים (דף ל:, ושם ד"ה אלא) גבי כלי חרס של מקדש ומשני לפי שאין עושין כשמועות בירושלים הא לאו הכי ע"י החזרה כשבאן יוצא ואור"ת לאין זה נחשב יוצא (ב) דלהדיא כלי אחר משבירן ופניס מדשות גחו לכאן ור"ת כיון דחשיב כלי אחר מ"כ תנור וכיוצא יותר דאמר רחמנא למה ליהדיינהו כשכשוות ואומר ר' שמשון משנ"ך דוקא גבי קדושת של חרס דרכן בהיסק כי מחזיר להו כשבאן שייך למימר הלו אחריס הס אבל תנור וכיוצא שאימורן בא ע"י היסק אין יוצא בהחזרת אומן לכשבאן (ג) ולא נקרא כלי אחר: **ר"ע איקלע לגינזק.** פרש"י בפרק קמא דתענית (דף י"ח:) לגרסת מר עוקבא דשם ובלוט שר"ע לא היה מסתפק ועוד כי היה לו לתלמוד להבחילה בלשון בריית מיהו לא גרסינן מיהו שמזכיר מעשה בר"ע וכיוצא בו: **מתענין** עליו תענית משם שעות ולמעלה אבן לא טעם כלום כל' שעות רשעות אבל אין מתענין לשעות או לא הוה בידיה קנקנים של עובדי כוכבים אסורין או מותרין לא הוה בידיה [ב]במה שימש משה כל שבעת ימי המלואים לא הוה בידיה אתא שאל בי מדרשא אמרי [א]הלכתא מתענין לשעות ואם השלים מתפלל תפלת תענית [ב]והלכתא קנקנים של עובדי כוכבים לאחר י"ב חדש מותרין במה שימש משה שבעת ימי המלואים בחלוק לבן רב כהנא מתני בחלוק לבן שאין בו אימרא: החרצנים והזגים של עובדי כוכבים וכו':

דמדייסי. מזיעין דופניהם מבחוץ מחמת בליעותן: **סמורא העידה.** לכתיב יצבר (ו) לאין לו טהרה אלא שבירה: **זה שמשמו נחמיו.** לענין חמץ נשמתו כל יומת הפסח חמין ובלעי טפי: **נשעות.** כגון שקיבל עליו תענית משם שעות ולמעלה ומיהו לא טעם כלום ממלאכה כל היום אבל לא לשם תענית נתכוין בהשמעה: **לאחר שניס עשר חדש מופרין.** מיד בלי תיקון ואם רצה להשתמש קודם לכן ממלאכן בימים כדאמרן [גג.]: **משה.** לא נשתמש בגגדי כהונה דכתיב (ויקרא ח) ועשית בגדי קדש להרן אחיך והוא היה זר אצלן ועל פי הדבור שימש ולא החכרוה (ג) בגדים: **אימרא.** שפה. יש גומר שלא יחשבוהו שמש בה מתרומת המשכן ולאו מילתא שהרי כבר נגמרה המלאכה ובשעת עבודה מהיכן שקיל: **דורדיא.** שמריס: מבטא

להו אנא חזינא להו דמדייתי וכיון דמדייתי ודאי בלעי ואסירי מ"ט התורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי [ג]דופנו לעולם מ"ש מיין נסך דדרש להו מרימר כולהו מאני דקוניא שרי וכ"ת חמץ דאורייתא יין נסך דרבנן והא כל [ד]דתקון רבנן בעין דאורייתא תקון זה תשמישו בחמין וזה תשמישו בצונן ר"ע [ה]איקלע לגינזק בעו מיניה מתענין לשעות או אין מתענין לשעות לא הוה בידיה קנקנים של עובדי כוכבים אסורין או מותרין לא הוה בידיה [ו]במה שימש משה כל שבעת ימי המלואים לא הוה בידיה אתא שאל בי מדרשא אמרי [א]הלכתא מתענין לשעות ואם השלים מתפלל תפלת תענית [ב]והלכתא קנקנים של עובדי כוכבים לאחר י"ב חדש מותרין במה שימש משה שבעת ימי המלואים בחלוק לבן רב כהנא מתני בחלוק לבן שאין בו אימרא: החרצנים והזגים של עובדי כוכבים וכו':

ת"ר החרצנים והזגים של עובדי כוכבים לחין אסורין יבשים מותרים הי נינהו לחין והי נינהו יבשין אמר רב יהודה אמר שמואל [ג]לחין כל י"ב חדש יבשים לאחר י"ב חדש אתמר אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן [ד]כשהן אסורין אפילו בהנאה כשהן מותרין מותרין אפילו באכילה א"ר זביד [ה]האי דורדיא דחמרא דארמאי בתר תריסר ירחי שתא שרי אמר רב חביבא בריה דרבא [ו]הני גולפי בתר תריסר ירחי שתא שרי אמר רב חביבא [ז]הני אבטא

תענית ג"ע איכא למימר דמיירי נמי בדלא קבלה מתמול כדמשמע לעיל מימלך מימלוכי והא דתנן שמואל קבלה היינו לכתחלה ולא יתיב דמי למפותח דהיינו שאינו מקבל עליו שכר תענית אלא נקרא חוטא על שניעור עלמו ומ"מ נדרו נדר וביחזקאל דמדריס פ' קונס מפרש מתענין לשעות שאם אכל עד חצי היום יכול הוא לגמור בדעתו להתענות עד הלילה ועלתה לו תענית דקאמר התם ממילתיה דר' יוחנן אמר מתענין לשעות דא"ר יוחנן הריני בתענית עד דנתפל פירקי עד שתאמר ממילתיה דר' יונה אמרה מתענין לשעות דר' יונה הלך לגור ושמע דדמך [ט] בריה דרבי יוסי הגלילי מע"ג לחכל גונדא ושתה מיא לפקוניה בגוה כל ההוא יומא משמע לחמיע מתענין לשעות מע"פ שאכל אחרי כן לו קודם והא דפריך בפ"ק דתענית (שם) לחה דקאמר כל תענית שלא שקעה עליו חמה לאו שמיה תענית מדרבי יוחנן דאמר להא בתענית עד שתאכל לביתי ולא קאמרי שאוה שתענין לשעות דבלאו הכי משמי שפיר דלמיפתח מבי דשקיעת חמה קאי [י] והוא ד' מילין קודם שתת הכוכבים לפ' מתחילין ופסין לפרש ושוד דשמע לשון שקעה כ"ל שקעה לגמרי ומיהו המתענה בערב שבת ע"ג דפסקינן בעירובין (דף מח:) הלכה מתענה ומשלים ג"כ לדקדק להמתין עד שתת הכוכבים מעשה בא לפני ר"ת בחמד שעשה הרבה תעניות ולא קבלה מתמול ואר"ת כי לא הפסיד תעניותיו כי מאחר שהיה בדעתו להתענות היינו גמר בלבו והוי בכלל נדיב לב דאמר [כ] דגמר בלבו ע"פ שלא הוציא בשפתיו והא דבעו שמואל ור' יוחנן קבלה היינו לכתחלה ועוד היה אורה"ת כי אף לא גמר בלבו עד הלילה יכול להתענות ולהתפלל תפלת תענית ויש ידי נדרו בכלו קבל מתמול אך לא היה בידו לחייב בערוה על זה ומיהו מצוה מן המובחר לקבל מבעוד יום בתפלת המנחה ור"י היה רגיל כשהיה מתענה בחד בשבת לקבל תעניתו בשבת בגלגלי נגור: **במה** שמש משה כל שבעת ימי המלואים. פ"ק דמסכת נזיר (דף מ:) הלכה מתענה ומשלים ג"ע לדקדק להמתין עד שתת הכוכבים וקשה למ"ד פרק קמא דזבחים יום בזבחים (דף קא:) משה רבינו ע"ה כ"ג היה ומשמש בכהונה גדולה מ' שנה ולפי זה היה לריך לשמול כמה שנה כל מ' שנה ולא יוכל להשיב על זה בחלוק לבן שאין בו אימרא כמו שלא היה מתפלל תפלת תענית ולהתפל